

Ygrem Rapstlin, Zlovolný Tepstavern a Krvavá Rasulka

" Nikdo již neví, odkdy a jak dlouho se kamennému vrchu nad lesem říkalo a říká Krvavá Rasulka." pomalu říkal mechem obrostlý stařec. V jeho hliněné chalupě bylo příjemné teplo a hnusně zasmrádlo. Ygrem Rapstlin se posadil a chytl za čelist.

" Trošku jste to přehnali, hošové !" chrchlal stařec.

" To ste se kasali, co toho vypijete a pak vás složila kapka kořalky."

" Kde mám stěvávááá !" zavyl Amálka a zatápal rukama kolem sebe. Nahmatal Marwinovu nohu.

" Máš mokrou nohavici." konstatoval otupěle.

" Tu mu pochcal váš čokl." dávil se dál dědek.

HaRe HArE se svalil z lavice, do které byl neskutečně zapletený a pokusil se posadit.

" Viděli jste toho slona ?"

" Ti hrabe, he ?" zašklebil se Amálka a díval se na hliněný strop, jestli tam nevisí nějaký krápník.

Marwin se posadil a prohrábl si splepenec vlasů.

" Ouha ! Musíme navštívit svatyni druidů, došel mi kopřivový šampon. A taky kostelníka."

Dědek si zhluboka nahnul z jakési pokroucené nádoby a hustá páchnoucí tekutina mu vycákla na hustý páchnoucí vous.

" A co tady vlastně vůbec děláme ?" zajímal se Amálka, když zjistil, že v hliněném kutlochu není zhola nic k ukradení.

" Přišli jsme do tohoto nehostinného kouta země vyrvat zlatý poklad ohyzdnému černokněžníkovi zvanému HaRe HArE !" zvolal Marwin a vztyčil se v plné velikosti svého ducha, takže hlavou prorazil hliněnou střechu kutlochu. Vyprskl hlínu a hnůj.

Všichni se podezřívavě zahleděli na čaroděje, který se zrovna posadil vedle lavice.

" Určitě sis to popletl." prohál Ygrem a potěžkal velkou sekeru.

Marwin vyklepal hlínu z vlasů.

" Hm, hm, hm. Teď mám dojem, že se ten padouch jmenoval Malý Zelený Trpaslík S Dlouhým Zrzavým Vousem. A nebo Marie von Kremnitz ? Taky by se mohl jmenovat Ivan Grabovič nebo Tepstavern. Jo ! Tepstavern to byl !"

Marwin zajásal a chytl se za hlavu, v které mu zrovna zlovolný alkoholový trpaslík velikým krumpáčem pozabíjel další stovky mozkových buněk. Jednou ranou.

Dědek zasmrděl a svalil se na podlahu vedle čaroděje. Jeho zelenavé rty cosi ševelily. HaRe HArE se k němu naklonil a hrdinně si nechal pozvracet límec. Pak se spiklenecky odplazil k Ygremovi. Tiše zašeptal:

" Abychom zničili čaroděje Tepstaverna, musíme nejdříve najít zlaté ..." jeho slova zanikla v smrtelném výkřiku umírajícího dědka.

Ygrem se zamyslel.

" A nemyslíš, že to mělo spíš být zlaté rouno ?"

" Také je to možné." pokrčil rameny čaroděj. " Poslední slova byla dosti nesrozumitelná."

Ygrem se postavil a oklepal se.

" Budeme tedy pátrat po obojím. Nuže dejme se na cestu do temnoty zla, v které jen naše pochodně odhodlaně zaplanou a spálí to doupe neřesti a pohanských bohů !" rozohnil se válečník.

" Na pohanský bohy mně nesahej." zamračil se Amálka, který z pohanských bohů znal výhradně ty zabývající se v legendách jeho řemeslem. Marwin znuděně zívá a protáhl se.

" Nejdříve musíme k druidům pro šampon."

" Až dostaneme zlatý poklad, budeš si moct koupit třeba tisíc šamponů." řekl pevně HaRe HArE.

" Kolik je tisíc ?" otázal se vážně hraničář.

" Myslím, že určitě víc než dvanáct." zamyslel se čaroděj.

Hraničář kopl do povalujícího se Herkula a vykročil k otvoru, jenž připomínal východ z této hliněné kupy hnoje. Jako poslední vycházel Amálka.

" Počkat !" zvolal mrtvý dědek.

" Zloděj se otočil: " Co je ?"

" Zapomněli ste mě prohledat. Hlavně kapsu v levé ponožce."

" Aha." kývl Amálka a hmátl dědkovi do ponožky. Nahmátl mimo jiné veliký topaz, který měl nanejmeně milión karátů.

" Tohle těžko schovám." řekl naštvane.

" Ten topaz byl vlastně veliký jako holubí vejce.

" Ale to není tak cenný !" namítl Amálka a dovedně ho uschoval kamsi. Před chatrcí spatřili vstup do tajné chodby. Byl to vlastně otočný balvan uprostřed palouku plného mateřídoušky, na kterém visela cedule " LEVEL 1". Ygrem si hodil 1k12 a balvan odvalil stranou.

" Já jdu první." řekl. Druhý šel Amálka, pak HaRe HArE, který prohlásil, že Amálku si za zády jít nenechá, s čímž souhlasil poslední Marwin. Herkules ostražitě močil.

Dobrodruhové vešli do tajné chodby a Amálka rozsvítil pochodně. Chodba byla vytesaná do skalního žulového bloku. Byla vysoká dva sáhy a jeden sáh široká. Vedla deset sáhů na sever a pak se stáčela na jih. Hrdinové šli dál. Po dvou sázích se chodba stočila na východ a ústila do jakési prostory.

" Budeme naslouchat !" prohlásil Ygrem a všichni ztichli.

Po jedné směně promluvil Ygrem: " Někdo si tam brousí zbraň."

" Houby." protáhl Amálka. " Marwin si brousí nehty." Všichni okamžitě vytáhli spoustu zbraní. Ygrem s zlovorným úsměškem popadl velikou válečnou sekeru a zatočil nad hlavou kovaným řemdihem. Všichni znali hraničářův šestý smysl pro podobné situace. Herkules se však rozběhl přímo do místnosti. Ygrem pochopil, že jsou prozrazeni a proto se s řevem vrhl za ním. Místnost byla kruhová o poloměru pět sáhů. Podlaha i strop byly hliněné a stěny z leštěného pískovce. Uprostřed stála truhla a na ní seděla nestvůra. Čistila kovové plivátko a tvářila se jako záladný alchymista.

" Nazdar, Hexene." pronesl válečník omluvně, když mrštil řemdi. Alchymista zachytil obratně řemdi do plivátka a oddychl si.

" Sakra, to je Hexen !" zasakroval náhle Amálka, který se vynořil ze stínu vlastní pochodně a odplivl si na truhlu. Alchymista zbledl.

" Co vás sem přivádí, druhové moji ?" otázal se Hexen a čistil víko truhly.

" Jdeme najít zlatý ..." spustil HaRe HArE, ale Ygrem ho dloubl do žeber.

" Jdeme zabít zlého černokněžníka Tepstaverna, kterej terorizuje zdejší kraje, krade zlato krásným děvám a unáší pokojné obchodníky !" zvolal srdnatě Ygrem. Pak se zamyslel.

" Vlastně je to trochu jinak. Myslí, že zlato krade obchodníkům."

" Jak vidíš, je to tak tajemné a zlověstné, že i velitel si s tím sotva ví rady." dodal HaRe HArE důležitě. Amálka se mezitím pokoušel ukrást jeden zvlášť krásný ohlazený pískovcový kvádr v jižní stěně místnosti. Kvádr se však zasunul do stěny, která se pomalu rozestoupila. Na zloděje vylétlo asi 256 otrávených šipek.

" Budou problémy." hekal Amálka a zuřivě házel 1k10. Když již byla kostka do běla rozžhavená, zloděj si unaveně sedl. " Netrefily se !" zajásal ochable.

Alchymista zbledl. Zhruba 136 šipek, kterým se Amálka vyhnul se zabodlo do Hexenovy zadnice, jak se předkláněl při čištění truhly.

Jedna šipka zřejmě zasáhla Herkula, který se je snažil chytit do zubaté tlamy. Psík se roztrásl a plácl sebou na hliněnou podlahu. Zatímco z něho z různých míst vycházely chuchvalce zelené pěny, pozvolna tuhl. Jen zrak zakalených očíček obracel neustále ke svému pánovi, který usilovně přemýšlel, zda se má vrhnout ke svému nejlepšímu příteli a zamazat si tak ruce tou hustou páchnoucí břechkou, v níž se tvoreček pomalu měnil. Nakonec se rozhodl neriskovat a tak pouze upadl na kapesníček, který rozprostřel na podlaze. Ruce prosebně sepjál nad hlavou, zhluboka se nadechl a zařval, až Ygrem upustil meč a kladivo.

" Uáááááéíéíééáááááéíéíééíáá ! Můj příteli jediný, v tuto neblahou hodinu mě opouštíš a já zůstanu v boji proti zlu osamocen. Jak kruté, jak nespravedlivé, jak odporné, jak ... !"

Amálka mu poklepal na rameno.

" Neumějí náhodou hraničáři léčit ?"

Marwin přestal ronit obrovské slzy.

" Jenže já si nechci zamazat rucelé !"

" Pak tvého druha čeká potupná smrt." konstatoval válečník a sebral z podlahy meč a kladivo.

" Toho nedopustím !" zvolal náhle hraničář a vrhl se k hromádce zeleného slizu.

" Je to beznadějně." uchechtl se čaroděj.

" Nic není nemožné !" odsekl Marwin a položil ruku na sliz. Pak jeho tvář zkameněla a rty cosi dlouho šeptaly. Asi šest směň. Na konci šesté směny se hraničář vysílen sesul na hlínu. Ani se neohlížel po kapesníčku. Hromádka slizu se pomalu zavrtěla a bublavě zaštekala.

" On to dokázal !" žasli Amálka s Ygremem. HaRe HArE jen tupě zíral s pokleslou čelistí. Pak si odepnul plášť, rozprostřel ho po zemi a hraničáře naň přetáhl. Marwin podvědomě zaznamenal, že s ním někdo manipuluje a tak otevřel levé oko.

" Máš můj obdiv i uznání, hraničáři." řekl sladce čaroděj.

Marwin se miloučce usmál: " Teď ne, hošo, jsem trošičku unavený. Až se vyspínám, budu se ti věnovat." Pak opět vytuhl. Čaroděj zčervenel a z nosu mu vystoupl hustý černý dým. Ostatní ho pobaveně sledovali a čekali, co řekne. On však náhle vychladl a odvrátil se od ležícího hraničáře. Pak zařval.

" Já nejsem žádný, hošo !!"

Hexen si prohlédl Herkula, odplivl si zelenou pěnivou slinu a pak se blaženě usmál.

" Jakto, že se ti nic nestalo !" udeřil na něho Amálka.

Vítězně se tvářící Hexen Šus von Lepr si vytáhl poslední dvě šipky.

" Víš. My alchymisté jsme velice odolní. Daleko více než obyčejní lidé, jako jsi ty nebo Ygrem. Jsme jedy takřka nezničitelní."

HaRe HArE se naklonil nenápadně k válečníkovi a zašeptal: " Kecá. Prostě si jen proti jedu počítá dvakrát odolnost."

" Marwin usnul. Měli bychom toho času využít k vlastnímu odpočinku. Navrhuji proto, abychom rovněž ulehli." řekl okázale čaroděj.

" Jo. A někdo nás tu přepadne. Já budu hlídat !" vyskočil Amálka.

" Ty budeš spát !" zpražil ho pohledem čaroděj.

" To není fér," nadával Amálka." proč já nikdy nesmím hlídat ?"

" Samozřejmě ti všichni důvěřujeme, " pomalu volil slova Ygrem:" ale tvoje schopnosti bysme mohli potřebovat a proto musíš bejt odpočatej."

" To je jasný." horlivě přikyvoval čaroděj.

Nemusíte se bát, za chvíli budete všichni spát na věky !" ozval se náhle jasný hluboký hlas. Všichni si po něm otočili. V rozestoupené stěně stál malý tloušťák v jakési změti zelených a černých hadrů. V levé ruce držel zlatou diamanty vykládanou hůl a všude, kde to jen trochu bylo možné byl ověšen zlatými řetězy a náušnicemi.

" Ha ! Padoušský a ničemný Tepstavern !" vydechl HaRe HArE.

Ygrem zatočil řemdíhem nad hlavou.

" Nesnažte se, bídní červové ! Proti mě jste bezmocní ! " zachechtal se padouch a jeho pohled spočinul na učesaném spícím hraničáři, který se zrovna probral a civěl podobně na Tepstaverna. Postavil se, oprášil a vytáhl z kapsy pilníček na nehty. Lehce se červenal.

" Myslím, že vše se dá dohodnout mírovou cestou. Mezi gentlemany." změnil náhle Tepstavern tón hlasu a opřel se o hůl. Vlastně se chtěl opřít, ale oporu nenašel, neboť mu ji před okamžikem štípl Amálka, který si ji teď snažil nacpat do nohavice kalhot. Přitom se tvářil, že ho nadmíru zajímá jakési zrnko písku v protější stěně. Padajícího padoucha zachytil Marwin, který si nehodil pod kolena ani kapesníček.

" Jak jste pozorný, chlapče." usmál se Tepstavern.

" Nebude vám vadit, když vás pozvu do skromného příbytku na šálek kávy. Ostatně jistě oceníte mou jedinečnou sbírku motýlů."

Marwin vypadal jako očarován a tak jen přikyvoval. Pak se otočil na ostatní druhy.

" Nezdržím se dlouho, přátelé. Sbohem."

Tepstavern se ovšem ukázal jako opravdový gentleman.

" Pánové. Jak vidím, nesaháte mi ani po paty, proto bych vám doporučoval pokračovat dál do nitra podzemí. Speciálně pro takové, jako jste vy, jsem připravil několik pater skalních chodeb a obsadil je mnoha známými obludami a příšerami. Jistě znáte všichni jména jako Vam Pír, Gorgouna Dvořáčková, Mummi von Krchov, Dr Ákula, Ivec Kostil, Zombí Mrtvolná, drak Šmak, Sauron Temný, Lstivý Gošum či Conan the barbarian, Supermann, He-man, Spiderman či Helena Růžičková. Všichni tito nepřekonatelní akční hrdinové na vás v podzemí čekají. Jen račte vstoupit. Speciálně jsem nechal upravit podlahu chodeb tak, aby se krev nemohla vsáknout, takže pokud se budete opravdu snažit, budete se moci brodit v krvi až po kolena."

Naši hrdinové zajásali a rozběhli se k jedné z chodeb. Na jejím okraji se srazili v chumel.

" Já jdu první !" řval Ygrem.

" První jdu já !" vřískal Amálka.

" Pusťte mě na ně ! Já je usmažím !" křičel HaRe HArE.

Hexen von Šus se rozháněl truhlou kolem sebe. Nakonec se do chodby nacpali všichni. Byla jen sáh dlouhá a ústila do velikánského sálu s mnoha sloupy. Za každým sloupem zahlédli siluetu jednoho z výše jmenovaných akčních hrdinů, kteří se na ně chystali vrhnout. Dobrodruhovové však byli rychlejší.

" Pusťte mě na ně, pusťte mě na ně !" křičel Ygrem, mával spoustou zbraní a běhal mezi sloupy za nestvůrami. HaRe HArE vrhal blesky na všechny strany a šíleně se přitom chechtal. Hexen von Šus se brodil zvyšující hladinou krve a divoce se rozháněl plivátkem. Jen Amálka mlčel. Pohyboval se všude a systematicky uschoval všechny cenné předměty, které měly stvůry při sobě.

" Vidím, že tví přátelé se dobře baví." zlovlně se zachechtal Tepstavern. Marwin jen očarovane kývl a hromádka slizu zaštekala. Když se za nimi pomalu zavírala stěna místnosti, spatřil Tepstavern zmatenou postavu Dr Ákuly, která se vynořila z temnoty chodby. V bledé upíří tváři se zračilo očividné znepokojení nad situací v sále. Zpoza zdi za ním vystřelila ruka v železné rukavici, drapla ho za plášť a strhla zpět. Ozval se Ygremův hlas.

" Kampak, mrňousku " Ještě jsme neskončili !"

" Tak to by bylo." řekl Hexen a usedl na truhlu.

" Měli by sme se podívat taky do nižších pater !" volal Amálka vypadající jako veliká kostrbatá koule. Všechny jeho kapsy i jiné části oděvu byly doslova napěchovány nasbíranými drobnostmi. Amálka zabrkł o kostlivcův pařát, který mu vypadl z nohavice a odkutálel se do rohu sálu.

" Jsou tu nějaký schodýýýáááééé...!" volal, když mizel v temnotě kamenného schodiště.

" HaRe HArE ostražitě naslouchal Amálkově kvílení a v duchu cosi počítal.

" Vede to pěkně hluboko. Pěšky tam dojdeme tak za šest směn."

" Ještě, že máme alchymistu s truhlou !" zvolal válečník a Hexen zbledl.

" Nasedneme na truhlu a sjedeme dolů !" zajásal čaroděj a hnál se k alchymistovi, který se tvářil kysele.

" Teď je vám moje truhla dobrá, co !" hodlal vykřiknout, ale to už se čaroděj s válečníkem usadili vedle něho a strkali truhlu ke schodům.

" Moment ! Znáš skvělé levitační kouzlo !" zarazil je HaRe HArE a cosi zamumlal. Truhla se s nimi vznesla ke stropu.

" Skvělé !" zvolal válečník. " A teď nás naved' pod schody."

" Hm. To budu muset zrušit levitační kouzlo. A zrovna se mně tak pěkně povedlo." Čaroděj cosi opět zamumlal a truhla dopadla pět sáhů na zem. Rovnou na schody. Dobrodruhové minuli veliký nápis " LEVEL 2" a s jekotem se řítili do temného neznáma.

V temném neznámu narazili na kamenný rozcestník a Amálku přehrabujícího se ve svých pokladech. Třemi chodbami se dalo dojít na tři místa, jak ukazovaly nápisy na cedulích.

Po červené 300 kroků " Krvavá Rasulka ", po zelené 100 kroků " Hlen zelený " a po žluté 20 kroků " Nejtemnější neznámo, jaké si dobrodruh ani nedovede představit."

Amálka rozsvítil lucernu, kterou před časem ukradl Marwinovi.

" Kudy teď, veliteli ?" otázali se všichni svého velitele největšího válečníka všech dob Ygrema Rapstlina. Ygrem zhodnotil nápisy na cedulích a ukázal na žlutou turistickou značku.

" Tam je to nejbliž. Tam vneseme boží světlo do ponuré temnoty ! Tam pokoříme nejtemnější neznámo, jaké si dobrodruh ani nedovede představit!"

" Hurá !" zvolali ostatní a pod vedením svého náčelníka se vydali po žluté značce do pravé chodby, která se pozvolna svažovala.

" Amálko !"

" Co je ?"

" Koukej tam vrátit ty cedule !"

" Jaký cedule ?"

" Já jsem Pán jeskyně, tak nedělej blbýho a naval ty cedule Stejně nejdou sundat !"

" Aha. To se mělo říct rovnou."

" Přestaň olupovat tu žlutou značku a koukej pořádně svítit !" houkl na Amálku Ygrem a družina se vydala pokořit nejtemnější neznámo, jaké si dobrodruh ani nedovede představit.

" Amálko !"

" Co je zas ?"

" Máš takový náklad, že se ani nehneš. Koukej něco odložit !"

" Sakra !" zaklel Amálka a odložil mrtvolu Supermana, kterou ukradl při bitvě v LEVELu 1.

" Teď by to šlo." řekl Pán jeskyně a družina se konečně dala na pochod pokořit nejtemnější neznámo jaké si dobrodruh ani nedovede představit. Nejtemnější neznámo jaké si dobrodruh ani nedovede představit na ně čekalo přesně po dvaceti krocích. Vyskočilo na ně zpoza rohu zcela nečekaně a nenadále. Bylo tak temné, že se nikdo z nich nezmohl na odpor.

" To je nepředstavitelné !!" vyhrkl HaRe HArE s otevřenými ústy. Nejtemnější neznámo mezi ně vpadlo a zcela je obklopilo. Ale kus ho chyběl.

" To už je moc ! Nemyslíš, že to trochu přeháníš !" zařval PJ.

Amálka okamžitě vysypal z kapsy kus neznáma, které zdařile uzmul při jeho zjevení a tvářil se jako by nic. Tiše si pískal a dloubal patou v hliněné podlaze chodby.

" Tak znova. zněl soustředěný hlas Pána jeskyně.

" nejtemnější neznámo mezi ně vpadlo a zcela je obklopilo. Dostávalo se jim pod šaty, mrazilo v zádech, dusilo a zatemňovalo jejich mysl."

" Mně nic mysl nezatemňuje." konstatoval HaRe HArE.

" Protože ji máš už tak dost temnou." odsekl Ygrem, který se zrovna dusil.

" Koukejte se přestat dohadovat !" okřikl je v té hrozné chvíli Pán jeskyně.

Nejtemnější neznámo, jaké si dobrodruh ani nedovede představit je pohltilo a nebylo ...

" Herdek ! Kde mám zas ty ... Amálko !! Ty prevíte !! Kde jseš !!!"

" Ty seš Pán jeskyně, tak bys to měl vědět." ozval se odnikud tichý Amálkův hlas.

" Hexene, otevři truhlu !"

" Nemůžu, běhá mi mráz po zádech." drkotal strachy alchymista.

" Tady už přestává legrace !" soptil zlostně PJ.

" To jo," řekl Ygrem. "protože dlouho už se dusit nevydržím."

" Amálko, dej sem ty papíry, nebo se Ygrem udusí !"

" To je vydírání !" ozvalo se z truhly.

" Uáááá ! " zařval Hexen a otevřel rozmachem truhlu. Amálka rychle vyskočil a uhnul před plivátkem, které po něm alchymista hodil. Zatímco plivátko letělo vzduchem, zarazil se Amálka Joseph s 1k10 v dlani.

" Dej sem ty papíry !" zvolal opět PJ.

" Nechci dostat plivátkem !"

" Dobře, ale naval ty papíry."

Amálka vyhodil do vzduchu hrst papírů a na hlínu podlahy odhodil 1k10. Jelikož se všude okolo rozprostíralo nejtemnější neznámo, jaké si dobrodruh ani nedovede představit, nebylo vidět, co se stalo s papíry ani s 1k10.

" Kolik mi padlo ?" otázal se opatrně Amálka a pátral po své desetistěnné kostce.

" Šestnáct." ozval se hlas PJ.

" Skvělý !" zajásal Amálka a vyhnul se letícímu plivátku. Ygrema již mezitím přestalo dušení bavit, jelikož ho napadlo, že by to mohlo mít špatný vliv na jeho pleť a proto se rozhodl trochu si na to nejtemnější neznámo, jaké atd...atd.. posvítit. Popadl sekyru, meč, řemdiň, halapartnu, cep a vidle a dal se do boje. Chrabrost a odvaha dodala duševní sílu i ostatním členům družiny. HaRe HArE vyčaroval velikou svítící kouli, zatímco Hexen uplácá malou ohnivou hlínu, která způsobila, že se v chodbě ztelně oteplilo.

" Tak jo. Já se teda vzdávám." ozval se před nimi tichý drobounký hlásek.

Nejtemnější neznámo, jaké si dobrodruh ani nedovede představit, náhle zmizelo a v zakončení chodby spatřili na hlíně podlahy malého fialového hlemýždě.

" Vy jste kouzelník ?" zeptal se opatrně Amálka.

" Tak trochu." usmál se hlemýžď.

" Ale lidé si nás moc nevšímají, protože nejsme velcí jako oni, tak se tu schovávám a zahaluji tajemnem tak temným, aby si mě konečně někdo všiml."

" Jste zakletý člověk ?" zajímal se Ygrem.

" Ještě to tak !" zamračil se hlemýžď.

" Jsem Horácio Masmedines. Kouzelník a čaroděj."

" Á, pan kolega !" zajásal HaRe HArE.

" Ano. Zneuznaný talent, pane kolego. Ostatní čarodějové námi opovrhují a považují hlemýždě za méněcenné kolegy."

" Ale, pane kolego, právě jste dokázal, že jste velice schopný. Byl bych vám velice vděčný, kdyby jste si našel kousek vašeho drahocenného času na diskusi o problémech, nad kterými obyčejnému smrtelníku vstávají vlasy hrůzou." pokračoval čaroděj a tvářil se velice vzdělaně.

" Nemáme čas." upozornil ho Ygrem. " Máme poslání."

" No - jasně. Tak jděte napřed a já vás dojdou." zadrmolil čaroděj a dál živě konverzoval s fialovým hlemýžděm.

" Jsme již jen tři, ale nevzdáme se, dokud nepokofíme temnotu !" zvolal nejslavnější válečník a vykročil zpět k rozcestníku. Amálka s Hexenem ho s plamenným odhodláním v očích tiše a sveřepě následovali. Kdesi vzadu v temnotě chodby zanechali konverzující dvojici čarodějů.

Na rozcestí se zastavili u cedulí a Hexen s Amálkou tázavě pohlédli na svého náčelníka, který se zamyšleně drbal ve vlasech.

" Půjdeme po zelené ! Je to nejbliž a víme, co nás tam čeká."

Dobrodruzi posílení tím, že jejich náčelník má ve všem jasno, se s chutí vydali po zelené značce vedoucí do nitra podzemí. V nitru podzemí po devadesátidevítí krocích se Hexen zastavil a přehraboval se v truhle. Amálka jdoucí před ním se pozorně otočil.

" Někde jsem tady měl pláštěnku."

" Aha. " špitl Amálka a cosi pohodil na podlahu chodby.

" Hele, Hexene, něco ti vypadlo z víka truhly." zvolal a podal to cosi alchymistovi.

" Moje pláštěnka ! Dík." řekl alchymista a tvářil se velice nedůvěřivě.

" Na co to máš ?" zastavil se Ygrem.

" Zelený hlen na vás spadne a rozpustí vás i s ponožkami. Mě spadne na pláštěnku, kterou odhodím i s ním a bude to."

" A co odhodím já ?" zajímal se válečník.

" To záleží na tvém poločasovém rozpadu při styku s hlenem. Myslím, že první to asi budou vlasy a uši."

" Hm. Tak to dál nejdu." řekl zaraženě válečník.

" Jste srabi." uchechtl se Hexen a vykročil první. Po jednom kroku šlápl na zelený hlen.

" Máš bejt na stropě a padat dolů !" zvolal našťvaně.

" Inovace, chlapče, a taky stáří. Jo, jo." zabublal hlen zelený a začal rozpouštět alchymistovu botu.

" Tak co pláštěnka ?" otázal se Amálka a sledoval, jak se Hexenovi kouří z boty. Alchymista se snažil vyprostit botu z hleny, ale nedařilo se mu to.

" Ten je snad přilepený, sakra !" rozhazoval rukama.

" Trefa, dobrodruhu !" bublavě zvolal hlen.

" Hele, něco tu nesedí." zahučel Amálka.

" Hlen přeci nemá inteligenci a tak neumí mluvit."

" Na tom něco bude." řekl hlen a další slova se změnila v tiché syčení a bubláni.

" To se ti teda povedlo !" sprážil Amálku pohledem alchymista, který právě přišel o botu. Ještě zbývala ponožka.

" Bvééé !" zabublal zcela srozumitelně hlen a bleskurychle se stáhl do tmy chodby. Alchymista ho nechápavě sledoval, zatímco si náčelník s Amálkou zacpávali nosy a uši.

" Tak tohle nechápu, jak může tak rychle běžet." zamyšleně si brumlal Hexen.

" To se musí prozkoumat !" zvolal a vydal se do tmy. Po jednom kroku šlápl zbylou nohou na druhý zelený hlen.

" Máš být na stropě a padat dolů !" zvolal naštvaně.

" Inovace, chlapče, a taky stáří. Jo, jo." zabublal hlen zelený a začal rozpouštět alchymistovu botu.

" Tak co pláštěnka ?" otázal se Amálka a sledoval, jak se Hexenovi kouří z boty. Alchymista se snažil vyprostit botu z hleny, ale nedařilo se mu to.

" Ten je snad přilepený, sakra !" rozhazoval rukama.

" Trefa, dobrodruhu !" bublavě zvolal hlen.

" Hele, něco tu nesedí." zahučel Amálka.

" Hlen přeci nemá inteligenci a tak neumí mluvit."

" Na tom něco bude." řekl hlen a další slova se změnila v tiché syčení a bublání.

" To se ti teda povedlo !" sprážil Amálku pohledem alchymista, který právě přišel o botu. Ještě zbývala ponožka.

" Bvééé !" zabublal zcela srozumitelně hlen a bleskurychle se stáhl do tmy chodby. Alchymista ho nechápavě sledoval, zatímco si náčelník s Amálkou zacpávali nosy a uši.

" Tak tohle nechápu, jak může tak rychle běžet." zamyšleně si brumlal Hexen.

" To se musí prozkoumat !" zvolal a vydal se do tmy. Po jednom kroku šlápl na dva zelené hleny. Leknutím upustil trochu plynu vrchem i spodem. Zelené hleny znachověly a odumřely společně s čichovými buňkami Ygrema a Amálky.

" Hexene, ty hovado !" stačil ještě zvolat Ygrem než se dal do vrávoravého běhu k rozcestí.

" To ty fazole v skromné železné zásobě na týden." omlouval se Hexen a čistil si korodující povrch truhly. Když je dohonil na rozcestí, dalo se opatrně dýchat.

" Zbývá nám poslední cesta, dobrodruhově moji !" zvolal slavnostně Ygrem Rapstlin a široce se rozkročil.

" Konečně se dostaneme k jádru problému a zlovolného Tepstawerna. Čeká nás setkání s Krvavou Rasulkou. Pečlivě se připravte na tuhý, nelítostný boj, z něhož můžeme odejít pouze jako vítězové. Jinak padnem na poli cti a slávy tak, jako každý chrabrý bojovník. Nuže, sviť, bratře Amálko, a ty, příteli Hexene, vydej se po mém boku do boje se Zlem, jaké jsi ještě nespátřil !"

Jelikož byla chodba úzká, museli jít stejně za sebou. První šel Amálka a svítil, druhý Ygrem a poslední Hexen. Tak vešli ke schodům vedoucím kamsi do nitra země.

" I sestoupili tito dobrodruhové do nitra země až do patra s honosným názvem LEVEL 3. Tam pozabýjeli mnoho zlých stvůr a našli mnoho pokladů. Po té se vydali po temných kamenných točitých schodech do ponurých prostor podzemního bludiště LEVEL 4. I zde prokázali mnoho hrdinství a probojovali se až do posledního patra bludiště s názvem dávno již smrtelníky zapomenutým." vyprávěl bájný stařec a HaRe HARÉ, Horácio Masmelines, Zlovolný Tepstawern i Marwin s Herkulem jen zaujatě naslouchali.

" Tyhle dveře jsou podezřelý." zašeptal tiše Amálka před zaprášenými kovanými dveřmi. na kterých se skvěl nápis:" LEVEL 5". Ygrem Rapstlin, který byl poněkud znuděný jednotvárností zabíjení v předchozích patrech bludiště se pevně rozkročil a odplivl si.

" Uhni, Amálko. Já ty dveře vyrazím."

Poslední slova již ze sebe vychrlil za běhu. Amálka se sotva stihl schovat do stínu vlastní postavy.

" To jsou k nám hosté !" zvolal radostně hubený hostinský, když spatřil těžké dveře letící hostinskou místností. Dveře se zarazily o protější skalní stěnu a rozlétly se na mraky třísek a jednoho Ygrema. Do světnice vpadl Hexen Šus von Lepr divoce mávající plivátkem. Kdesi okolo se tiše pohyboval Amálka.

" Tak vás tu, pánové, všechny pěkně vítám." řekl vlídně Zlovolný Tepstawern, když zjistil, že mu zmizely všechny šperky. Zmizela také většina nádobí, zásob jídla a pití, hostinského zástěra a jedna lavice. Ygrem Rapstlin zařval, tasil válečné kladivo, řemdih, vidle, halapartnu, dlouhý meč, několik šavlí, tesák, dýku, krátký meč, kopí a těžkou kuši, kterou si nechával pro nejhorší chvíle. Zatímco vystřílel hromadu šipek do sudů s okurkami, rozpoltil dva stoly a tři lavice, zhltl kus skopového, které se otáčelo na rožni v krbu, svázal tučet skřetů, kteří opodál hrálo vrhcáby a hlasitě zaklel. Hexen mezitím vysypal obsah své truhly na kamennou podlahu a po smíchání několika ingrediencí se pod jeho rukama zdvihl k vysokému stropu hospody kužel tornáda, které bleskurychle přeuspořádalo vše, co se v hostinci a přilehlých chodbách nacházelo. Včetně hostů. Když hosté popadli dech a posbírali se z různých částí světnice a přilehlého okolí, všichni se jali provolávat slávu a tleskat dobrodruhům, kteří se klaněli a pozdravně všem kynuli pravicemi i levicemi.

Za několik hodin seděli všichni kolem krbu a Horácio Masmelines se pustil do vyprávění dávného příběhu o hrdinství a slávě. Zlovolný Tepstawern stále pomrkvával po Marwinovi a ten zase po něm, pečlivě si upravující velikého motýla na klopě nového růžového sáčka. HaRe HARÉ občas Horácia doplňoval odbornými poznámkami, které zas doplňoval Horácio Masmelines. Hexen Šus von Lepr si poklidně leštil truhlu. Ygrem Rapstlin bohatýrsky chrápal a ze spaní divoce mával rozličnými zbraněmi, které vlastnil, skřeti hráli vrhcáby a hostinský rozléval medovinu do pohárů.

" Tak tedy poslouchejte." začal své vyprávění fialový hlemýžď Horácio Masmelines.

" Nikdo již neví, odkdy a jak dlouho se kamennému vrchu nad lesem říkalo a říká " Krvavá Rasulka", ale je jisté, že se tu udál podivný příběh. To bylo tak ... ééé ...kde to.. hej !" hlemýžď se zarazil.

" Hele, Amálko. Už je konec, tak toho koukej nechat a naval sem ty lejstra." ozval se hlas Pána jeskyně.
Horácio se naštvane rozhlédl.

" Jako Pán jeskyně bys to měl vyřešit. Hej ! Tak slyšíš ! Zmizel, jako by ho někdo ukrad." hlemýžď ztuhl.

" Amálko ! Ty prevíte, kde seš !!" vykřikli všichni a rozběhli se po světlici. Nastal nepopsatelný zmatek, který nemohl srovnat nikdo jiný, než Pán jeskyně. Ale ten jim byl zřejmě ukradený.

A t j v a s t ě K N E .

" Hej ! Kam zmizela ta písmena, Amálko !!"